

« zurück blättern vor »

WANDLOCH subst. m., ab 1785; auch *wantloch*; ‘Öffnung im Hüttenofen, durch welche Hitze austritt’ – ‘otwór w piecu hutniczym, przez który przechodzi ogień’: [einzQu.] 1785 Torz.Szkl. 37, L *Wandloch dziura z pieca hutnego w oszow ogień przepuszczająca*. ◦ 1785 Torz.Szkl. 59, L *Wantloch się zacznie dwa cale wyżej nad tygle*. – L, SWIL, SW. ◊ **Var:** *wandloch* subst. m., [hapax] 1785 Torz.Szkl. 37, L – L, SWIL, SW; *wantloch* subst. m., [hapax] 1785 Torz.Szkl. 59, L – L, SWIL, SW. ◊ **Etym:** nhd. *Wandloch* subst. n., ‘eine im Glasofen befindliche Öffnung, durch welche Hitze abgelassen werden kann’, GRI.

« zurück blättern vor »